

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljati na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.80 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frankiskanska ulica štef. 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koren. Last in tisk „Učiteljske tiskarne“.
Telefon številka 118.

Slovensko delavstvo. — Govor posl. Klofača. — Vlóm v kočó na Ojstrici. — Med Avstrijo in Srbijo. — Proces Biekar v Trstu. — Albanski razdor. — Princ Vid se pripravlja.

Socialna demokracija in slovensko delavstvo.

(Po zboru v Gorici.)

Kdor zaničuje se sam —
podlaga je tuičevi peti...

„Slovenska“ socialna demokracija je poskušala v zadnjih časih z vsem naporom priti v slovenskem življenju do veljave in uspehov. Dosej ima po veliki večini zaznamovati samo izgube, kar je pokazalo tudi zadnje zborovanje v Gorici.

Vzrok temu nazadovanju je čisto naraven. Več kot vse drugo je temu vzrok narodno razpoloženje slovenskega proletariata. Čut narodne zavednosti in dolžnost do te zavesti je v naših delavskih vrstah tako močno ukoreninjen, da ga ni možno iztrebiti. Nasprotno vidimo od dne do dne, da se ta čut narodne zavednosti čim dalje, tim bolj širi v vrstah slovenskega proletariata, tako, da smo trdno prepričani, da bo slovensko narodno zavedno delavstvo že v bližnji bodočnosti poklicano, igrati v političnem življenju našega naroda ne le važno, marveč tudi odločujočo vlogo.

Zaveden delavec Slovenec vedno češče posega po slov. čitju. Marsikateri v vrstah slovenskega narodnega delavstva je samouk, prišel do tepe in splošne naobrazbe, a to zopet vpliva blagodejno v narodnem smislu. Slovenski delavec ima pa tudi dan na dan v svojem ožjem krogu dovolj dokazov o brezplodnosti in nezmožnosti mednarodne socialne demokracije. Zato si je pričel ustvarjati pravočasno o njej sodbo, zato si je sam očrtal pot, po kateri si osvaja svoj kosček vsakdanjega kruha in po kateri stopa vsak dan trdnje in — zmagoslavneje v svojo boljšo bodočnost.

Kdor opazuje napredek slovenskega narodno zavednega delavstva, vidi, da morejo pri nas uspevati le delavske organizacije na narodni podlagi. Slovenski delavec je spoznal, da v mednarodnih vrstah ni enakopravnosti, da je tudi kot socialni demokrat zastavljen za Nemce in Lahe in da mu celo na domači zemlji tuji odjedajo kruh. Zato

si je izbral pot samoobrambe. In njegove vrste se hitro množijo.

Socialna demokracija nazaduje med Slovenci na celi črti. Dokazuje zato imamo v Mariboru, kjer je padla že tako daleč, da brez narodnostnih delavskih in drugih organizacij leži onemogla na tleh. In nikdar več ne bo vstala brez — pomoči slovenskega proletarca... V Celju narašča istotako številno narodno zavednega delavstva in naraščalo bo tudi v bodoče. V Ljubljani reprezentira danes že lepo in številno moč, a v Trstu pomenja eno glavnih opor našega narodnega boja.

Vemo, da skuša socialna demokracija med Slovenci pričeti še enkrat z vsemi silami. Za to se bo vrgla z vso močjo na slovensko narodno delavstvo. Kot glavno torišče svojemu delovanju si je izbralo — Trst! Ne bojimo se tega vsega. Poznamo živost in zavednost slovenskega narodno zavednega delavstva. Zato pa mu kličemo: »Vztrajaj!« »Narščaj!« — a.

Štajersko.

Južna železnica in ml. Nemški uradniki južne železnice so pričeli z očitnim izživanjem slovenskega življenja. Malenkost je danes skoro razburjati se nad tem, če ta ali oni službojuči uradnik z impertinenco lastno potupitvenostjo, nosi — modriže, ali pa frankfurtske značke. Ne rečemo, da bi to morali mirno gledati in prenašati z Bogo vdano potrpežljivostjo; javne pritožbe so pač i tu umestne. A nemško, oziroma ponemčeno službojuče uradništvo, je pričelo še na drug način izživati. Če slovenski popotnik zahteva slovenski vojni listek, mu ga nemški uradnik da navadno šele po daljšem ali krajšem obotavljanju, vselej zelo nerad. Če vidi celo tak nemškonalonalni petelin, da ima opravka z inteligentom, potem postaja še celo nemiren in dostokrat se prigradi, da ne more obrzdati svojega vročevrčnega jezika. Dan za dnem tudi polnijo ti uradniki nemške liste s pritožbami radi »krivice«, ki jim jih delajo slovenski popotniki. Te pritožbe so seveda samo pesek v oči široki javnosti. Še nedolgo temu je bilo brati, da je slovenski inteligent zahteval v Mariboru vojni listek do Celja —

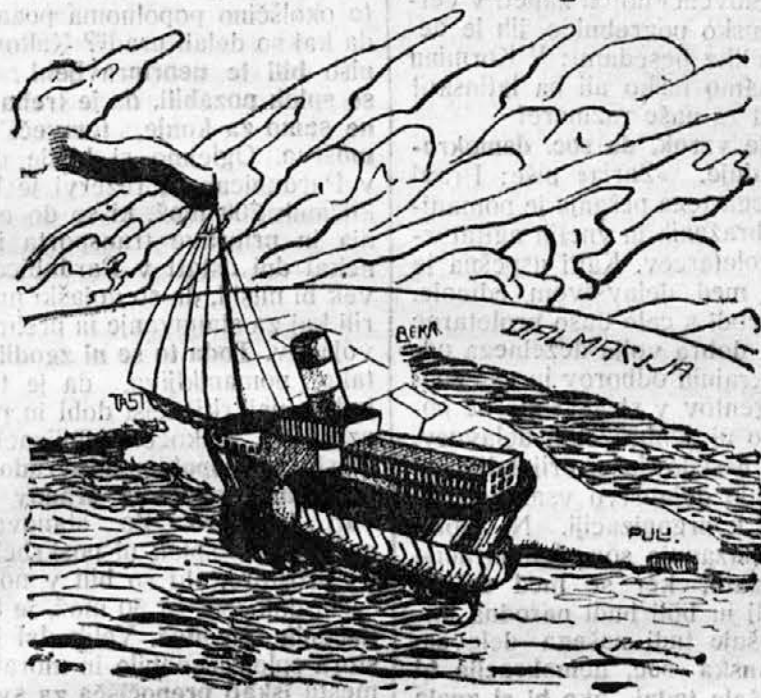
slovensko. Mož ni hotel razumeti nemško naznačene vozne cene, s čimur je konečno dosegel, da je uradnik ceno — slovensko označil. Ko se je to zgodilo, je baje dejal uradniku nemško: »Tako je prav — Vi morate znati slovensko, če hočete pri nas službovati.« Uradnik je zahteval policaja in se je dotičnemu Slovincu baje odvzel nacionalne... Tako nemški listi, ki jim pa ne kaže verjeti. Stvar je izmišljena, kajti, če bi se bilo vse to res zgodilo, ni vrag, da bi danes tudi že ves svet — znal za ime dotičnega Slovence. V enem pa pozdravljamo take nemško-nacionalne napade in iz trte zvite laži, kajti v njih je dalekosežna morala: Delajmo po receptu, ki nam ga daje šovinizem nemškonalonalnih uradnikov juž. železnice! Po slovenskih deželah — slovenske uradnike!

Gostovanje slovenskega ljubljanskega gledališkega ansambla v Mariboru. V ponedeljek in sredo so nastopili na slovenskem odru v Mariboru slovenski gledališki igralci iz Ljubljane, pod vodstvom g. režiserja Milana Škerbinka. V ponedeljek se je igrala trodeljanska burka »Maks v škripih«, ki je žela vsestransko pohvalo in burno priznanje. Igralo se je prav dobro in zelo živahno. Veselost med občinstvom je rasla od trenutka do trenutka in čisto smeja kar ni hotelo biti konec. V sredo dne 3. t. m. se je uprizorilo troje enodejank »Nihilistika«, »Maska satana« in »Metuljčki«, a za petek dne 5. t. m. se nam obeta v komediji »Vrag« (v naslovni igri g. režiser M. Škerbinšek) je prav posebnega užitka. Naše občinstvo naj pokaže s številnim obiskom, da ve ceniti velike zmožnosti naših dragih gostov.

Tezno pri Mariboru. Pretečene dni ste imeli podružnici »Südmarke« in »Schulvereine« za Tezno svoj letni občni zbor. Razni referati so bili zelo suhoparni in prazni. Dasi delajo nemščini v teh dveh organizacijah z naporom skoro skrajnih sil, vendar nimajo označiti posebnih uspehov. Je to naravno in povsem umevno, kajti za ti dve organizaciji se zanimajo samo od Nemcev odvisni ljudje. Tudi odbori so sestavljeni zelo značilno, namreč — iz samih Slovencev. Ali pa je morda možno šteti razne Šerederje, Zabukovške itd. — Nemce? Gotovo ne! Neuspehi teh dveh nemških organizacij pa niti zopet enkrat jasno pričujejo, da čaka nas Slovence mnogo hvaležnega terena za narodno delo — tudi na Teznu pri Mariboru.

Mariborski Buršentag. Pred dnevi smo poročali, da je mariborsko Nemštvo zopet za eno velikansko blamažo bogatejše, kajti z velikim bobnanjem pričeti buršentag je končal z velikanskim moralnim po-

Izlet na Adrijo.

Barčica po morju plava,
drevesa se ji klanjajo:
O, le naprej, o le naprej,
dokler je še vetra kej...

Nar. pesem.

lomom. Se večja in popolnejša pa je mera te blamaže, če pomislimo, da so se nemški burši opetovano med seboj in z natakarijem zdobra — stekli. V restavraciji južnega kolodvora neki burš ni hotel plačati svojega računa. Najprej se je s svojimi tovariši vred z natakarijem skregal, potem pa stekl. Na to so se še med seboj stekli. V kavarni »Meran« so se burši baje ravnotako skregali in — oklofufali. Glinjiv je bil tudi sledeči prizor: V nedeljo proti polu 8. zjutraj je prišla od juž. kolodvora dol šestorica buršev. Pred kavarno »Tegetthoff« je stal marker, picolo in — policaj. Na par besed markerja in picola stopi policaj za burši in jih pozove, da so šli v njegovem spremstvu nazaj v kavarno — plačevati na dolgu ostali račun; v naglici so ti-le gospodje »pozabili«, da se v kavarnah mora naročene stvari plačati... Burši pa so tudi svojo »skulturo« na videz način kazali. Privlekli so s seboj celo tolpo deklet... Le te so hodile po mestu trumoma, spremljane od svojih »kavalirjev«. Napolnile so po večerih tudi vse lokale svojih »fantov« in se potem z njimi vračale v razne hotele... Vabilu za stanovanje buršem, se je odzvalo jedva 54 strank. To je pač dovolj značilno. Značilno je tudi, da niti enega boljšega dekleta, zlasti v nedeljo in ponedeljek, ni bilo na šetališča, vsaj ne brez zadostnega spremstva. Buršentag je torej doživel v pravem pomenu besede skrajni fiasko.

Goriško.

Soc. demokrati na Goriškem nazadujejo. Iz poročila VI. dež. konference jugoslov. soc. demokracije je videti, da so imeli soc. demokrati I. 1911. še 2034 glasov. Pri zadnjih volitvah I. 1913. pa 1760 glasov. Število soc. dem. glasov je padlo, ker stopa delavstvo čimdalje bolj v nar. del. organizacije.

Gradež. Prihodnjo zimo bodo začeli zidati novo kopališče, za kar bo prispevala vlada polovico stroškov.

Tržič. (Velika nesreča. Pred skladiščem je povozil vlak Milana Kovačeviča in mu odtrgal obe nogi. Ponesrečenca so takoj prepeljali v bolnišnico, kjer se nahaja v obupnem stanju. Domneva se, da je bil Kovačevič malo pijan.

Sokolska veselica prihodnjo nedeljo se bo vršila kljub lahkim protestom. Na svoji zemlji smemo vendar prirejati svoje veselice! Goriški podžupan je šel celo na okrajno glavarstvo protestirati, pa je dobil strašno dolg nos! Si bo zapomnil za drugo!

Goriško učiteljsko društvo zbora danes v četrtek ob 10. dopoldne pri »Zlatem jelenu«.

Gorica. (Umrljivost.) Pretekli teden je umrlo v mestu 11 oseb, izmed katerih sta umrla 2 v bolnišnici usmiljenih bratov in 3 v ženski bolnišnici.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

Pardajan, ki mu je sledila divja tolpa za petami, je bil s par skoki ob znožju stopnic. Tam so bila vrata, ki so vodila s tistega dvorišča. Skočil je k njim, da bi jih odprl.

»Proklete!« je zarohnel.

Vrata so bila zaprta.

»Le po njem! Imamo ga!«

»Bij! Sekaj! Kolji! Davi!« je tulil Hnerik Danvilski.

Pod stopnicami, na levo se je začel hodnik, ki je držal v služabniške prostore in v zadnji konec hiše; odondot bi bil Pardajan lahko skočil na vrt in se otel... a prvi pogled mu je povedal, da so vrata v vežo služabniškega oddelka tudi zaprta!

Bil je ujet v tej zagati: pred njim sedem dobro oboroženih besnečev, za njim močna, zaklenjena vrata.

Preračunal je upanje, ki mu je bilo ostalo. Napadalcji ga tukaj niso mogli več obkoliti; še trem je bilo tesno v eni vrsti.

»Za silo,« je siknil med zobmi, »jih lahko pokoljem po vrsti.«

Ni mu preostajalo drugega; zato je sklenil poizkusiti to mesarijo ali pa poginiti.

Toda udarcev in sunkov je deževalo tudi nanj. Stregel jih je in vračal hip za hipom. Njegov dolgi rapir se je zabadał v gručo; eden je bil že ranjen; drugi so rjuli kakor tolpa peklenščekov, zakaj umetnost, pobiti se elegantno in tiho, je bila takrat še neznana ljudem.

Pardajan se je umikal samo, kadar je bil absolutno primoran, in še to le korakoma. Zavedal se je predobro, da ga ubijó brezpogojno, ako se da pritisniti ob vrata; dokler pa je imel kaj prostora, se je še lahko branil, pripravljal svoje sunke in stregel one, ki so mu jih zadajali sovražniki.

Meč enega izmed njih ga je zadal v ramo in mu razparal jopič.

Rana je krvavela; Pardajan se je pridušil.

Umaknil se je bil že pet korakov, a ranjenih je bilo šele troje njegovih protivnikov, četudi je sklepal po grgranju enega izmed njih, da izbljuje vsak hip svojo dušo.

Zdajci pa mu je postala desna roka čudno težka; rana, ki mu jo je bil zadal d'Aspremon, se je bila odprla.

Prijel je meč z levico, rekoč si: »To je moja zadnja ura!«

Drl pa se je venomer, po takratni šegi, podjedovani še iz časov starega Homerja!

»Seme uboge! Skoplienci, capini! Babe! Tak še meča vas ni naučil držati vaš gospodar! Nazaj, hlapčad!

Nate, glejte, kako treba suniti, da pošljete človeka k vragu!...«

Res je padel eden izmed njih.

Toda jeklo drugega je predrló Pardajanov jopič blizu prsne bradavice; začutil je, da mu teče po koži gorka kri.

»Dajte ga!« je kričal Henrik.

»Saj vidite, da že peša!«

»Naš je neresec!« so tulili drugi.

Sikanje jekla, kratki žvenket udarcev, hropenje in divje preklinjanje je polnilo temni hodnik z groznim hrupom.

Nov sunek je ranil klativiteza v levem zapestju baš v trenutku, ko se je umaknil po izpadu na oficirja. Oficir se je zvalil na tla in brenil z nogami: bil je mrtev!

Pardajan je imel pred seboj samo še četrto mož!

Toda bil je upehan; levica ga je bolela strašno; spet je moral prijeti meč z desnico; sikaje se je naslonil k zidu. Megla se mu je storila pred očmi. Čutil je, da pade zdajpazdaj... Naglo se je umaknil še par korakov, da se ogne srditega sunka, ki mu ga je nameril Danvil. Toda še tisti hip ga je zadal eden vojakov pri kolenu.

»Končano je!« je zamrmral in pogledal krvavo.

Rapir mu je zdrknil iz roke.

Omahnil je zopet proti zidu.

Zdajci pa je začutil, da se zid odpira... črna luknja je zinila poleg nje... brez sil, skoraj onemnečen, se je spustil vanjo!...

»Zaklenite vrata!« je zatnil Henrik. »Naj crkne v kleti!«

Vojaki so ubogali; skrbno so zaklenili in zapahali vrata; globoko molčanje je zavladalo spet po Memskem dvorcu.

Stari Pardajan se je bil v resnici zavalil v klet, v isto, kjer je bil zaprt nedavno njegov sin. Naslonil se je z roko na vrata, ki so bila samo priprta; s tem jih je odprl, in zadnja iskrica življenjskega nagona mu je velela, da se je spustil v odprtino.

Kotalil se je po stopnicah in obležal ob njih znožju kakor mrtev. Da mu je maršal sledil, lahko bi ga bil zaklal kakor omamljenega vola. Ali Danvil ni vedel, da so besnečeve rane tako resne. Zbal se je torej boja v temi, posebno zdaj, ko je imel komaj še par mož pri sebi, pa se je razveselil dobre misli, ki ga je navdahnila: zapri Pardajana v klet, da mu postane grobnica po dolgem, mučnem umiranju!

»Za par dni,« si je dejal, »najdem v kleti samo še mrliča, ki ga ukažem vreči v Seno, pa bo opravljeno enkrat za vselej!«

Stari Pardajan se ni ganil dolgo časa. Rane so mu krvavele obilno, bila je nevarnost, da umre od izgube krvi. Toda bojevnikom onih časov je bila duša prikovana k telesu. Po dolgi omedlevici, ki je trajala dobro uro, je začelo gibati truplo ob znožju stopnic z nogami in rokami; glava se je dvignila — klativitez, oživljen po kletnem hladu, se je vzravnal,

vsedel se, položil si roke na čelo in ostal dolgo v tem položaju, ne da bi mogel zbrati svoje misli; čudno se mu je zdelo samo, zakaj sedi v tej črni luknji...

Naposled se mu je zbistnilo v glavi. Njegova prva misel je bila: »Glej, glej! Ali res nisem mrtev?«

In druga, za par minut:

»Ako me le niso pokopali!«

Odrevenel je v grozi te podmene.

»Tristo hudičev!« je zarenčal.

»Naj bom pokopan ali ne — živ sem, kakor se mi vidi!...«

Zavlekel se je kakih deset korakov daleč in dognal v svoje nepopisno zadovoljstvo, da nikakor ne ježi v grobu.

»Ali potem,« je zastokal, »kje, satana, pa sem potem? Kako da sem tu? Kaj delam tukaj? Smrt božja, kako me žela! Takšna žela pa še ni sušila krščanskega grla!... Piti, tristo peklenščkov! Piti, drugače zbesnim!...«

Mrmraje te besede napol v delirij, je lezel ranjenec po vseh štirih dalje po mokrih tleh. Zdajci pa mu je zadela roka ob nekaj hladnega, prašnega in okroglastega.

»Kaj je to?« je zagodrnjal.

Hotel je prijeti najdeno reč, da jo otiplje; zdajci pa se je nekaj podrló Pardajanu se je zazdelo, da se drobno steklo, in v naslednjem trenutku mu je pljusnila v kolena mokrota.

(Dalje.)

Gorica. Veselica »Čitalnice na Blacah« se je vršila v najlepšem redu. Lahko se nas pustili v miru, kar je edino prav. Udeležba je bila zlasti s strani okolice velika.

V »Gazzettinu« piše neki g. T., da so gorški Slovenci v takem položaju, da bi v slučaju sedaj razpisanih deželnozborskih volitev takoj vsi volili klerikalne kandidate. Pravi, da je naše ljudstvo prepričano, da so »liberalci« krivi, da deželni zbor ne deluje uspešno. Upamo, da naši neodvisni narodni poslanci dovolj poučijo ljudstvo, kdo je kriv malomarnosti goriskega deželnega zbora!

Kormin. Tukajšnji dekan Peatani je velik nacionalec. Ko so pred kratkim Slovenci hoteli zapeti v cerkvi slovensko pogrebnično, jih je dekan nahrulil z besedami: V Korminu se poje samo laško ali pa latinsko! Lep zgled za naše razmere!

Kaj je vzrok, da soc. demokracija nazaduje. »Zarja« piše: Pravi vzrok vsega tega pešanja je pomanjkanje izobraženih in vnetih agitatorjev — proletarcev. Kajti uspešna je agitacija med delavstvom edinole, kadar jo vodi s celo dušo proletarec sam. Vsa dobra volja deželnega odbora in okrajnih odborov in vse znanje inteligentov v stranki nič ne pomaga, ako ni izobraženih delavcev, ki z živo besedo in s prijateljskimi stiki ubijajo delavstvo vsak v svojem kraju k organizaciji. Na Gorškem pa nazaduje soc. demokracija posebnost zato, ker se med delavstvom bolj in bolj budi narodna misel, ki rešuje tudi našega delavca. Jugoslovanska soc. demokracija bi uspevala šele tedaj, ako bi si znala priboriti v svojih vrstah narodno enakopravnost. Tako pa li na jugu vse vzemo Italijani, na severu Nemci — zato je naravno, da gre slovenski delavec v svoje organizacije.

red letom dni se je ustanovilo v južnem delu našega mesta preprobeno društvo narodna čitalnica »Balkan«, ki ima namen, nuditi svojim članom izbrano čtivo. To se je tudi do danes posrečilo, kajti v čitalnici imamo vse slovenske dnevnike in večje liste, ki stanejo omejeno čitalnico ogromne svote. Da pa samo časopise ne zadostuje današnjim razmeram, to je jasno. Že prvotno je bilo sklenjeno, ustanoviti si lastno knjižnico. Tudi to se je deloma posrečilo. Marsikateri rodoljub je daroval lepo knjigo in s tem nam pomagal korak naprej. Nabaviti si je pa tudi treba, da se knjižnica izpopolni, večja dela. Preskrbeti si je treba drugih večjih dohodkov. Zato so priredili »Balkanci« na binkoštni ponedeljek veliko vrtno veselico, katere čisti dobiček je bil namenjen razširjenju knjižnice. Slovenci iz mesta in okolice so se je udeležili v velikem številu. Bilo je prav veselo in zabavno.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici priredi v nedeljo dne 7. junija dirko Ronki-Gorica, javni ples in tombolo za K 200, činkovo za K 100. Ker je čisti dobiček namenjen za šolske namene, naj blagovolji slavno občinstvo kupovati karte za tombolo in se v velikem številu udeležiti prireditve 7. junija v Gorici na Tržaški cesti, restavrant »Paris«.

Trst.

Dnevno.

Včeraj smo bili konfiscirani za notico, ki je popisovala lvovski proces proti 4 avstrijskim Rusom, ki so zakrivilji zločin s tem, da so čutili kulturno in narodno enotnost z Rusi v carstvu. Prinašamo danes nadaljevanje govora delegata Klofača v delegacijah dne 26. maja 1914 v Budimpešti po stenografskem zapisniku o vojaških sodiščih v Avstriji. (Začetek govora o armadni politiki smo priobčili 30. maja; danes nadaljevanje.) »Potreba preureditve zastarelega kazenskega postopanja pred vojaškimi sodišči je bila že zdavnaj priznana. Šele sedaj menda postane novo vojaško kazensko postopanje pravomočno in se bo popravilo mnogo nedostatkov, vsled katerih je prejšnje kazensko postopanje trpelo in ki so zahtevali mnogo nedolžnih žrtev. Gospodje, naša dolžnost je, da si ogledamo pri tej priliki one dogodke v armadi, ki so za časa krize razburjali javnost in ki so se končali pred vojaškimi sodišči. V javnem tisku so se takrat širile vesti o domnevanih protidržavniških izrekih in domnevanem živnem izražanju simpatij čeških in jugoslovanskih pripadnikov armade na korist balkanskih držav. Iz ust vojnega ministra smo slišali, da se je zgodil en sam slučaj v konjeniškem polku št. 8 v Pardubicih. V preiskavi po vojnem pravu je bila dognana krivda 42 obtoženih, ki so bili obsojeni na 120 let. Na temelju natančnega in vestnega preiskovanja smo skušali prinesiti jasnost v te afe in bili smo presenečeni radi slike, ki se je pojavila in ki se bistveno loči od

poročanja gospoda vojnega ministra. Trditev, da so se priprave za mobilizacijo in njeno izpeljavo povsod brez izjeme popolnoma v redu vršile, ni resnična. Povdarjamo to okoliščino zato, ker so ravno nezadostne priprave in na mnogih krajih opazena lahkomisljenost pri oskrbi moštva vsebovala krali nezadovoljnosti in s tem je nastalo obžalovanje vredno stanje, čigar posledice ni nosila uprava, ki je to zakrivila, temveč nedolžne žrtve teh razmer. Rezervisti so bili poklicani pod orožje. Pripravljene izpolniti svojo dolžnost, so prišli vsi k praporom v zavesti, da pokažejo svojo udanost. Prišli so pripravljene za žrtve in za vse vojne napore. Gospod vojni minister je na to okoliščino popolnoma pozabil. Toda kaj so delali uradi? Kakor se zdi, niso bili le nepripravljene, temveč so sploh pozabili, da je treba skrbeti ne samo za konje, temveč tudi za moštvo. Ogledajo si bližje dogodke v Pardubicih. K rezervi je bilo poklicanih 700 mož, ki so do oboroženja in priprave transporta imeli še nekaj dni ostati v Pardubicih. Človek bi mislil, da so vojaški uradi storili kaj za stanovanje in prehrano teh vojakov. Toda to se ni zgodilo ali pa tako pomanjkljivo, da je to treba tudi v najkritičnejši dobi in pri vseh ozirom na težkoče mobilizacije proglašati za popolnoma nezadostno in postopanje onodobnih uradov imenovati kaznjivo. Za stanovanje se pravzaprav sploh ni poskrbelo, kajti v prostore, ki so bili v normalnih časih določeni za 30 mož, je bilo nastanjenih 120 mož. Velik del jih prostora sploh ni dobilo in morali so po mestu iskati prenočišča za svoj lastni denar. Razdelitev menaže, pri kateri oficir ali prisoten ni bil, je bila tako nepopolna, da dobra polovica moštva ni ničesar dobila. Vojaki so se obžalovanja vredne razmere presojali s stališča olajševalnih okoliščin pri mobilizacijskih težkočah in radi so dajali iz lastnega denarja za stanovanje in hrano. Niti kruha, niti denarja niso dobili preje kot zadnji dan. To so gotovo razmere, ki ne morejo imeti dobrega vpliva na disciplino. Gotovo to ni bila krivda moštva, ko je pozneje v tem gnilem ozračju prišlo do obžalovanja vrednih dogodkov. Stalna lahkomisljenost uradov tudi tekom transporta je mogla prinesiti gotovo le slab sad. Pohod dragoncev na kolodvor je bil spremljan od moštva tujega polka ulanskega. Ali je bila to zahvala za dosedanje vzorno obnašanje, da so bili peljani, kakor zločinci? Zakaj je bila v ožračje nezadovoljstva vržena še bomba strasti? Skrb za stanovanje in prehrano poveljništvo ni pokazalo, toda pred smešnim strašilom mogočih simpatij za slovenski svet je izbruhnil strah in brez glave so se izvršili ukrepi, ki nas morejo diskreditirati pred celim svetom in vreči senco na armadne razmere. Tisočglava množica, mnogo sorodnikov, ki so z odhodom svojih preskrbljevalcev padli v največjo bedo, je čakala armado na pardubiškem kolodvoru, hoteč se pristrčno posloviti in želeli srečno pot. Pri tej ločitvi so baje padle besede, kakor »slava Srbiji« itd. V tej nepregledni množici je baje nekoliko gorečih prič poznalo povzročitelje teh panslovanskih izlivov in to med vojaki. Tekom transporta nazaj se ni skrbelo za prehrano. Predpisi za oskrbovanje moštva pri železničnem transportu, so, kakor se zdi, le na papirju, ali ne veljajo za prakso. Na postajah, določenih za odpočitek transport sploh ni bil pripravljen in moštvo niti za svoj denar ni dobilo niti jedi, niti pijače. (Govor delegata Klofača v delegacijah dne 26. maja 1914 v Budimpešti. Jutri se nadaljuje.)

Železniški minister Forsner je mož po volji avstrijskih Nemcev. Sedaj treba popolniti mesto ravnatelja državnih železnic v Trstu. Na to mesto bi moral priti seveda, Slovenec, ker pod tržaško ravnateljstvo spadajo samo železniške proge, ki teko po slovenskem ozemlju. Tako bi se tudi zgodilo, ako bi bilo v Avstriji kaj pravice. Ampak pravico določajo v Avstriji razni nemški »folksrati« in kaka je ta pravica, to čutimo Slovenci vsak dan na naših hrbtih. Sedaj je n. pr. tržaški nemški »folksrat« (za pešičko tržaških importiranih Švabov!) poslal deputacijo k železniškemu ministru Forsnerju, ki je zahtevala, da pride na mesto železniškega ravnatelja na vsak način — Nemec. Ker so pa Nemci in Italijani v zadnjem času veliki prijatelji, je priobčil »Piccolo« članek, v katerem se tudi poteguje za Nemca. To številko »Piccola« je deputacija pokazala železniškemu ministru Forsnerju in ta je takoj rekel: »Sedaj je vse v redu.« Da, vse je v redu: železniški ravnatelj v Trstu postane Nemec, naši »zaslužni« klerikalni poslanci bodo pa ministrom pete lizali, kot so jih nedavno lizali ravno temu Forsnerju, ki je svoje očitno sovraštvo do Jugoslovancev pokazal tudi s tem, da je deputaciji tržaškega »folksrata« naravnost pri-

poročal, da naj Nemci le držijo z Italijani, ker tako se bodo najbolje ubranili jugoslovanske nevarnosti!

Slovensko dopisovanje ne gre slovenskim trgovcem v glavo in rajše dopisujejo s svojimi dobavitelji v slabi nemščini ali laščini, katerih jezikov navadno ne ovladujejo tako dobro kot svoj materinski, kakor da bi z močnim nastopom prisilili svoje dobavitelje, da dopisujejo z njimi slovensko. To je posledica one proklele slovenske ponižnosti in boječnosti, radi katerih lastnosti nas nikjer ne upoštevajo, pač pa nas povsod zaničujejo. Tržaški »Trgovski List« se radi tega bridko pritožuje. »Trgovsko izobraževalno društvo« v Trstu je razposlalo okoliščno takim nezavednim slovenskim trgovcem, ki dopisujejo s svojimi tržaškimi dobavitelji nemško ali laško in nekateri teh mlačnežev so se spremenili in začeli so dopisovati slovensko, od dobaviteljev pa tudi zahtevajo slovensko dopisovanje. Večina slovenskih trgovcev pa vendar ostaja trmasta in »Trgovski List« pravi: »Kdor bo ostal gluhi napram našim klicem in prošnjam ter nikakor ne bo hotel nehati s svojim nemškutarnjem, tega bomo brezobzirno razkrinkali kot narodno izdajico in ga primerno pripravili slovenskim odjemalcem.« Trst je najvažnejša pozicija slovenskega naroda in tržaško Slovenstvo bi morali podpirati z vso močjo vsi Slovenci. Posebno slovenski trgovci, ki imajo kupčijske zveze s Trstom (in teh ni malo) storijo lahko zelo veliko za tržaško slovenstvo — in še brez vsakih žrtev, samo s tem, da slovensko dopisujejo s svojimi dobavitelji, ki bodo primorani (v kolikor niso Slovenci) nastaviti slovenske korespondente. Zlastno je, da so trgovci, ki vendar niso neizobraženi, tako nezavedni in taki mlačneži, da jih je treba vedno opominjati in drezati, pa še ne storijo svoje — dolžnosti. Kako hočemo potem zahtevati od priprostega delavca, da naj bo narodno zaveden?

Prijatelj od sinje Adrije nam piše: Baje sta bila pred prihodom izletnikov v Apatijo za sprejem na obali prisotna tudi gg. pisatelja Viktor Car Emin in R. Katalinič-Jeretov, toda ko sta videla, da na brodu ni slovenske zastave, sta odšla. G. Car je rekel pozneje: »Dva hrvatska književnika vendar ne moreta sprejeti in pozdraviti takega društva... Da so se prej javili profesorjem na Sušaku, imeli bi vsaj vsakih 10 ljudi svojega vodnika... Ako bi se v Opatiji javili na gimnazijo — Društvo slov. prof. ima tam člane — ali na obično ali na slov. društvo, bi jih pozdravilo pri prihodu 100 dijakov in par sto drugih ljudi...« (Kakor se nam poroča, so bili naši prijatelji ob sinji Adriji v mali zmoti. Z drugim izletom je šlo namreč večina Nemcev in z njimi sin g. barona Schwarza. Zato ni bil mogoč slovenski pozdrav. Drugo velja!)

Spomenik velikemu srbskemu pedagogu Dositeju Obradoviću bodo odkrili na Kalemegdanu v Beogradu ob pravoslavni binkoštni praznikih. Spomenik je krasno delo hrv. kiparja Valdeca.

»Akademsko društvo slovenskih tehnikov na Dunaju« ima svoj III. redni občni zbor v restavraciji Kudlaček »Budweiser Bierhalle« 14. okraj Schleifmühlgasse 6, dne 6. junija 1914 točno ob 8. uri zvečer. Dnevni red običajen. Slovanski gostje dobrodošli!

Alkohol prepovedan pri vojni mornarici v Ameriki. Mornarični tajnik Združenih držav je prepovedal prodajo alkohola na vseh vojnih ladjah, mornaričnih delavnicah in v častniškem kazinu.

Vlomilec in tat. Neki neznan tat je vlomil preteklo soboto skozi okno v spalnico posestnika Franceta Janca iz Zahriba v litijem okraju in je odnesel srebrno žepno uro in srebrno verižico, dalje niklasto žepno uro in težko, srebrno verižico. Tatu zasledujejo.

Podsuti rudarji. Preteklo soboto dne 30. maja, je podsulo v premogokopu v Kisovcu pet rudarjev. Tri ure so drugi ljudje kopali, da so jih rešili. Vzrok nesreče je zadnje deževje.

Nevaren požar v stinskih lukh. V luki Stettin je nastal dne 24. maja zaradi eksplozije steklenic s kisikom velik požar. Eksploziralo je deset steklenic. Več delavcev je bilo vsled steklenih črepinj, ki so letale okrog, težko poškodovanih. Požar so k sreči kmalu pogasili. Škoda je znatna.

Nesreča italijanskega mornariškega ministra. Ko je hotel dne 25. t. m. zapustiti italijanski mornariški minister admiral Millo svoj hotel v Genovi, se je izpodtaknil ob preprogi, padel na tla in si zlomil desno nogo. Ležati bo moral v postelji več kot en mesec. Kralj je obiskal ponesrečenega ministra.

Velika nesreča pri avtomobilski dirki. Pri peterburški avtomobilski dirki, ki jo je priredil peterbur-

ški avtomobilski klub, sta zavorila Francoza Dieny in Plassan vsled močnega zaviranja v nek drugi avtomobil na glavni cesti. Oba Francoza sta bila na mestu mrtva, avtomobil je bil razbit in tri druge osebe težko poškodovane.

Vojak ustrelil svojega tasta in nato izvršil samomor. V neki ulici v Monakovem je ustrelil dne 24. maja vojak Grunenfer v prisotnosti svoje neveste po nekem prepiru svojega tasta, na kar si je pogнал še sam dve krogli v glavo. Bil je na mestu mrtve, njegova žrtev pa smrtno nevarno poškodovana.

Knez defraudant. V Kerču pri Petrogradu je bil dne 25. maja aretiran knez Obolenski, ki je defraudiral upravi električne cestne železnice v Jekaterinoslavu znatne svote. Predno so ga prišli, se je hotel zastrupiti, vendar mu je neki policaj iztrgal iz rok stekleničico s strupom.

Ruski car in danski kralj. Ko je bil sedanji danski kralj Kristijan šeststolonaslednik, ga je obiskal ruski car Aleksander v Kjebenhavnu. Car Aleksander je razgledoval mesto in pokazal na rusko nasebino s cerkvijo, ki ima tri kupole, ter rekel: Vidite pri nas v Rusiji je takih kupol na tisoče in tisoče. Pod njimi je vsak ruski podanik varen in lahko mirno opravlja svojo molitev. Nato je rekel Kristijan: Vidite te strehe? Na Danskem je takih streh na tisoče in tisoče. Pod njimi je vsak danski podanik varen in lahko mirno opravlja svoje delo!

Napad ljubosumnega ljubimca. V neki gostilni v Čeških Budjevicah je prišlo dne 24. t. m. do roparskega napada ljubosumnega ljubimca na mladega dekleta. Vrtinar Tomaž Krejči je prišel v dotično gostilno z dvema dekletoma, in sicer z 20letno šiviljo Marijo Kolečkovo in z njeno 15letno prijateljico Hermino Davidovo. Vsi trije so se namenili, da gredo v kinematograf. Ker sta dekleti hoteli prenočiti v Budjevicah, sta odšli v omenjeno gostilno, kamor je prišel za njima tudi Krejči. Pred osmo uro zvečer je poslal vrtinar Davidovo iz sobe po pivo. Komaj pa je deklica odšla, se je vrnil Krejči nenadoma z nožem na Kolečkovo in jo je začel besno suvati z nožem. Sunil jo je večkrat v prsi, v ramo, v roko in ko je deklica padlo okrvavljeno na tla, si je še sam zasadi nož v prsa. Na krik Marije Kolečkove je prihitela Davidova nazaj, toda ko je našla sobo zaklenjeno je začela klicati na gostom in je vlomil vrata. Ranjenca so prepeljali v bolnico. Vkljub temu, da slučaj še ni dovolj jase, se zdi, da gre tu za napad iz ljubosumnosti.

Areacija nemških aviatikov na Ruskem. Pri Ripinu na Ruskem se je ustavil velik aeroplan z dvema nemškima častnikoma. Oba častnika so aretirali, ker sta na sumu, da sta volunila po Ruskem v prid Nemčije. Stražniki na meji so streljali na zrakoplov, a ga niso mogli zadeti.

Španske zausnice. Ko je srečal te dni najmlajši sin prejšnjega španskega ministrskega predsednika Maura, Anton Maura, poslanca Soriana (republikanca) in ga pozval, naj prekliche poslednji imenovani neko žalitev, ki jo je izrekel ta njegovemu očetu, se je poslanec malomarno obrnil v stran. To je mladega Mauro tako razjezilo, da je počakal drugega dne poslanca Soriana na hodniku zbornice in ga tako oklofotal, da je začela Sorianu teči kri iz nosa in iz ust. Mauro, ki se je potegnil za čast svoje očeta, so aretirali.

Velika železniška nesreča. Dne 1. t. m. se je pripetila blizu postaje Holoubkov na Češkem na doslej nepojasnjen način velika železniška nesreča. Brzovlak, ki odide iz Franc. Jožefovega kolodvora v Pragi ob 6. zvečer proti Brodu je skočil s tira. Dve osebi sta bili težko ranjeni, osem jih je bilo lahko poškodovanih. Dospel pa se je prijavilo še 31 oseb, ki so dobile lahke poškodbe.

Grozno dejanje presenečene ljubimca. Nenavadno razburljiv in žalosten slučaj se je pripetil preteklo nedeljo o polnoči v mestu Krčinu na Češkem. Meščane je vzbudila iz mirnega spanja cela vrsta strelav in grozen krik. — Že doli časa so se trosile po mestu novice, da ima žena tamošnjega trgovca Ferdinanda Pribyla ljubinsko razmerje s tovarnarjevim sinom Henrikom Bondo, ki je častnik v rezervi in ki je zelo ošaben in nadut človek. Te govorice so bile resnične in so prišle na uho tudi Pribylovi rodbini. Pribylovi niso varanemu možu ničesar povedali o njegovih ženih, ampak so samo strogo pazili na sleparko. Omenjeno noč se jim je posrečilo zaslediti Pribylovo ženo ravno v trenutku, ko je šla v Bondovo tovarno k svojem Henriku. Pribylovi so takoj poklicali ključavničarja in še nekaj oseb in so vlomili v sobo, kjer sta se nahajala ljubimca. Henrik Bondy se je tako razburil, da je zgrabil samokres in da je začel streljati na

ljudi, ki so se nanj vrgli. Ranil je pet oseb in sicer dve zelo težko. Bondy je streljal, kakor bi bil obseden in šele po velikem trudu so ga premagali, zvezali in izročili orožništvu. Ranjene osebe je takoj obvezal zdravnik, na kar so jih prepeljali v bolnišnico.

Lisice namesto psov. V neki berolinski ulici se je pojavil nad vhodom nekega trgovca z živalmi velik napis: »Ne bo več davka od psov!« Pod napisom je bila velika kletka z udomačenimi lisicami, katere priporoča trgovec imeti namesto psov vsled tega, ker je bil davek od psov zopet zvišan. Berolinska občina je, stoječ na principu, da »živali ne spadajo v mesta«, zvišala davek od psov, tako da se plača od psa že 30 mark na leto. Od lisice pa ni treba ničesar plačati. In premeteni trgovec proglašja, da se lisica da ravno tako ukrotiti in udomačiti kakor pes. Lisice se prodajajo še dosti poceni, namreč po osem mark.

Koliko stane toaleta udomačenega slona? Divji slon se kopa vsak dan v vodah svoje pustinje; slon, ki roma po svetu ali je kje v kakem stalnem zverinjaku, pa se mora podvrči jako komplicirani toaleti. Neki slonovski krotitelj pripoveduje v angleških časnikih, da taka toaleta udomačenega slona traja cel teden in da je potreba pri toaleti treh ljudi. Vsa reč je pa tudi draga. Prvi akt toaleta obstoji v tem, da se najprej opere ogromno telo čezincev.

Ljubljana.

— One, ki reklamirajo nedeljsko številko, opozarjamo, da »Dan« v nedeljo ni izšel.

— Preleli smo več reklamacij za sobotno številko. Kolikor smo mogli smo ustregli, ker je bil ves natisk že v soboto razprodan. Ako dobimo še kaj številke, bomo z radostjo postregli vsem, ki številke niso prejeli.

— Zopet konfiscirani. Včeraj ob 9. dopoldne je bil »Dan« v Ljubljani zopet zaplenjen in sicer zaradi dveh notic o procesu v Lvovu in o tistem dogodku na Dunaju, o katerem so vsi listi nemoteno poročali. Ker je bil že po večini razprodan, nismo priredili druge izdaje. Naše prijatelje prosimo, da nas v težkem boju podpirajo.

— Zaslužni možje«. Nobena stranka na svetu menda nima voditeljev, ki bi se tako neukusno vedno in pri vsaki priliki hvalili s svojimi »zaslugami«, kot voditelji naših klerikalcev. Naravnost gabit se mora človeku, ko čita v »Slovenca« ali drugem kakem klerikalnem listu neukusne hvalospeve kakemu dr. Susteršiču, kateremu pripis. v velikanstvo zaslužno vsako drobtinico, ki jo dobi slovenski narod z bogato obložene državne mize, okolu katere sedijo oholi Nemci in se gostijo, molčijo pa klerikalni listi vedno, kadar dobi slovenski narod od Nemcev ali od vlade kak udarec (in ti kar dežujejo), ki bi ga morali ti »zaslužni« klerikalni voditelji preprečiti, ako bi vestno izpolnjevali — svoje dolžnosti. Tudi ako bi res kaj dosegli klerikalni voditelji, bi morali imeti toliko takta, da se s tem, da kaj dosežejo, ne bahajo ker s tem storijo samo svojo dolžnost in nič več, ker ljudstvo jih vendar ni poslalo v razne zastope zato, da bi tam lenobo pasli in samo dijete spravljali v žepe! Ako uradnik dela, se vendar ne bo hvalil z zaslugami, ker zato je plačan, da dela in poslanec voli ljudstvo tudi samo zato, da storijo svojo dolžnost. Več ljudstvo ne zahteva od svojih poslancev in ako bi vsi poslanci storili samo svojo dolžnost (izpolnjevanje dolžnosti ni pa še nobena zasluža!) bi se Slovencem drugače godilo, kot se nam godi. Razni Susteršiči torej niti svoje dolžnosti ne storijo, pa se hvalijo z zaslugami! Studiti se mora človeku tako početje!

— Povodom otvoritve belokranjske železnice priobčuje tržaški »Trgovski List« vsega uvaževanja vreden članek, v katerem poziva Slovence, da se oprimejo — industrije. Lega slovenskega ozemlja je kot ustvarjena za industrijo in prometne zveze, ki nam odpirajo pot na vse strani sveta, naravnost zahtevajo industrializacijo naše domovine. Razen drugih koristi, ki bi jih imeli od industrije (naraščanje narodnega premoženja) bi se ustavilo tudi izseljevanje našega naroda, ker industrija bi dala ljudstvu dovolj dela in zaslužka doma. Železnice, ki jih je na slovenskem ozemlju dovolj pospešujejo sedaj germanizacijo, ako bi se pa Slovenci lotili industrije, ne bi bilo na našem ozemlju prostora za nemško industrijo in slovenska industrija bi bila najmočnejši jez proti germanizaciji. Slovenci moramo izkoristiti nad vse ugodno

zemljepisno lego našega ozemlja in dejstvo, da je država iz strateških ozirov to naše ozemlje prepleta z železniškimi progami tako gosto, da razum par manjših prog sploh nimamo več kaj želeži v tem oziru.

— »Slovenec« se jezi na vlado, ker je povabila k otvoritvi belokranjske železnice tudi urednika zakonitnega »Domačina«, ki ga živa duša ne čita, sedaj pa ta urednik (neki odpadnik, ki je večno pijan) očita vladi, da je prezirala pri otvoritvi kranjske Nemce! Pripominjamo pri tej priliki, da je »Slovenec« svoječasi branil deželno vlado, ki ni pustila k otvoritvi »Slov. Ilustrovanega Tednika« in se mu je to zdelo čisto naravno, ob enem je naravnost varal javnost ker je navedel liste, ki bodo zastopani pri otvoritvi in je pri tem zamočal »Domačina«, ker je vedel, da bi občinstvo vseeno malo čudno gledalo, ko bi čitalo, da je vlada pripustila k otvoritvi zastopnika šnopsarske cunje »Domačina«, ki ga nihče ne čita, ni pa pripustila »Slov. Ilustr. Tednika«. Sedaj pa protestira »Slovenec« proti temu, da se je nahajal v otvoritvenem vlaku tudi pijani urednik »Domačina«. Iz tega se vidi kako neodkritosrčni so vsi klerikalni »protesti«. Z njihovim sodelovanjem se zgodi krivica, ko je pa že prepozno, protestirajo v »Slovenca« — radi lepšega, seveda, da potolažijo pristaše, ki se škandalizirajo.

— Iz seje kranjskega deželnega odbora dne 30. maja 1914. Finančnemu ministru se stavi ponudba za novo zakupno užitinsko dobo za vse okraje v deželi razen mesta Ljubljane. — Dr. Leopold Rossmanith se imenuje sekundarjem deželne bolnice. — Dovolj se deželni prispevek za popravilo poti v Gostinskem grabnu. — Deželna vlada se pozove, da čim prej reši vlogo deželnega odbora in iske kmetijske družbe za nakup njih krmil z ozirom na tozadevna sklepa kranjskega deželnega zbora in občnega zbora kranjske kmetijske družbe. — Ker se je dosegel sporazum za cestno korekturo Zbure-Smarjeta, se naroči stavbenemu uradu, da čim prej priredi razpis zgradbe. — Ker se niso dosegle primerne cene za odkup sveta pri cesti Semič-kolodvor, se izdela zakonska predloga na deželni zbor. — Stavbenemu uradu se naroči, da razpiše ogled trase za preložitve česte Poljanska dolina-Tančagoracromel in povabi vse prizadete občine. — Zavarovanje deželne ceste Tržič-Kovor in Begunje-Hudigraben se odda ponudniku Rotarju. — Konec ceste Raka-Bučka se ne vyzame na znanje in se podjetnik pozove, da vse nedostatke v najkrajšem času odpravi. — Sklep deželnega zbora, da se najame fundirano posojilo dveh milijonov kron za deželne elektrarne, se sedaj z ozirom na neugodni denarni trg ne izvrši, pač pa se najame na račun deželnih elektrarn kontokorent pri deželni banki, ki se ob ugodnem času izpremeni v fundirano posojilo z izdajo komunalnih zadolžnic. — Pritožbi nemškega šolskega kuratorija v Ljubljani proti sklepu občinskega odbora v Tržiču se glede prispevka 200 K za porabo vode iz občinskega vodovoda ugotovi in tozadevni sklep razveljavi, glede prevoza čez neko občinsko parcelo se pa pritožba zavrne in sklep odobri. — Na svetovni razstavi v San Francisko leto 1915. se bo skušalo razstaviti diorame postojnske jame in Bleda. — Vzame se na znanje, da bodo udeležniki poučnega potovanja slušateljev vodnih gradb na dunajski univerzi ogledali julija meseca tudi deželno električno napravo na Završnici. — Odkloni se nakup nekaterih prazgodovinskih gomil na griču Sv. Magdalene, ker so zahtevane cene pretirane. — Prošnjo »Slovenskega Ilustrov. Tednika«, naj bi se mu posodilo iz deželnega muzeja nekaj fotografiranih slik iz Bele Krajine v svrhu priobčenja, večina — odkloni brez motivacije! — Leonovemu starešinstvu se za podporo visokošolskega dovolji novič 1000 K. — Rekuru nemškega šolskega kuratorija v Ljubljani zaradi vpeljave občinskega vodovoda v Tržiču v poslopje ondotne nemške šole, se deloma ugotovi. — Sveti vojski se dovolji za udeležbo na zborovanju antialkoholnih društev v Brnu 250 K.

— Spomin na bivanje hr. dijakov v Ljubljani. Kako domače in bratsko so se počutili izletniki iz Osjeka v Ljubljani dne 13. majnika, priča pismo hrvatskega pesnika in novelista g. R. F. Magjera, ki ga je pisal g. Ivanu Vuku. Naj nekatere točke iz tega pisma navedemo dobesedno, ker so vredne da jih zapišemo. R. F. Magjer piše med drugim: »Prije svega treba, da Vam se toplo zahvalim na vsem: na sijajni in ljubežljivom dočeku, a najpače na Vašoj ljubavi, kojoj nas sve obasuste. Mogu Vam reći da se kod nas na učiteljskoj školi o ničem drugom ne govori, već o Ljubljani in braći Slovencima. Ja sam tu priliku upotrebio

i djacima razdijelio raznih slovenskih knjiga, koje ste mi najviše Vi poslali, pa sad uče slovenski. Mislim da će to biti najljepši i realni uspjeh. — Žalim samo, da nismo mogli biti dulje u Ljubljani, a u programu je bila samo Postojska špilja, a Ljubljana je kasnije umetnuta, na molbu nas sviju. Kako Vam je poznato naime, vlada slabo subvencionira enakovne ekskurzije, a to stoji sila novca. Medjutim ovo što vidjemo i doživjemo... ostat će nam u pameti, dok smo živi. Ljubljana je za nas drugi Zagreb, a braća Slovenci najbliža braća. Plemenita njihova duša i srce dragi su nam kamen i ja vas uvjeravam da ću vazda uzastojati oko što iskrenije uzajamnosti braće Slovenaca i Hrvata. Što se tiče vaših institucija, to možete na njih ponosom u svako doba gledati. Vidio sam bečki pedagogium, ali Vaša učiteljska škola u svakom je pogledu zavod vrijedan spomena. Njegov školski vrt i risarska obuka (imenitno kombinacija narodnih motiva) daleko je nad osječkom i zagrebačkom učiteljskom školom. Pa i Vaša mladež — temperamentna, vedra čela i otvorene duše, a iskrena srca kazuje, da Slovenci imaju lijepu sadašnjost, a još ljepšu budućnost. Molim Vas, ako budete sa gospodom urednicima: »Dana«, »Slovenskog Naroda«, »Slovenca«, g. Peskom i drugima, koji nas počastišće lijepim riječima: svesrdno ih pozdravite od nas sviju. Hvala im! Vama pako i gosp. Jelencu dugovat ćemo vazda vječitu hvala na svemu! — Vsi oni ki so pripomogli da so se bratje in sestre iz Osjeka počutili v beli Ljubljani, kakor v domači hiši, naj smatrajo te besede kot toplo zahvalo in pozdrav, kakor da so poslani vsakemu posebej.

— Svrastvo do gostilničarjev. Prijatelj našega lista nam piše: Brumni »Domoljub« razglašal bojkot strokovnemu glasilu »Gostilničarju«. Pri tem svetuje vsakemu gostilničarju, ki ne mara svojega stanovskega glasila, da naj izstopi iz gostilničarske zadrage. Ti maziljeni sovražniki naših gostilničarjev v svoj zagrizenosti in zaslepljenosti niti ne vedo, kake oslarije priporočajo in kakšne kozle streljajo. Pri gostilničarskih zadrugah, ki so proglasile »Gostilničarja« za svoje obvezno glasilo, naročajo in plačujejo zadrage same naročnino lista za vse svoje člane. Od članov se le pobirajo zadrage doklade, ako so sploh take vpeljane. Toda sedaj pride do najlepše. Kdor ne mara lista, naj izstopi iz zadrage. Kakor da bi to šlo kar tako tebi nič meni nič. Svetovalcu se menda niti ne sanja o našem obrtnem redu in niti ne ve, da je izstop iz strokovne zadrage mogoč le vsled opustitve obrta. Sicer je res na Kranjskem gostilen preveč in zato bi bilo prav želeli, da klerikalni backi uvažujejo domoljubov nasvet. Bo vsaj gostilen manj in predvsem bodo izginile, ako se ta nasvet uvažuje, iz površja klerikalne gostilne, kajti od naprednih ne pričakujemo, da bi bili udarjeni s tako slepoto. Seveda je končno tudi drugo vprašanje, kako bodo klerikalni gostilničarji s tem sijajnim nasvetom zadovoljni, ako bi prišlo do realizacije nasveta samega. Iz tega pa se najbolj vidi, kam pripelje politična strast in na kak način se lahko ogromno oškoduje s takimi kozlarjami svoje najžejše pristaše in privržence. Prosimo vas samo, da v svojem sovraštvu do naprednega gostilničarstva izvedete v svojih vrstah do zadnjega moža ta famozni nasvet.

— Ljubljana in Gorica. V Gorici je nekaj nad 10.000 Slovencev, a za D. C. M. so zbrali pri cvetličnem dnevu nad 2000 K. Ljubljana bi torej morala prihiti soboto in nedeljo nabrati za našo narodno obrambo do 8000 K. Da se vsaj približamo temu idealu, treba je neumornega sodelovanja vseh krogov, sicer ne zaslužimo imena slovensko središče. Kdor se s kakršnokoli pretvezo izogne takemu narodnemu sodelovanju, ni pravi Slovenec, ni odkrita Slovenka. Zunanji Slovenci pa nas naj podpirajo s podobnimi zbirkami in pošiljatkami svežih cvetk pisarni D. C. M. v Ljubljano.

Odborova seja »Matice Slovenske« se vrši danes v četrtek dne 4. junija 1914 ob šestih uri zvečer. Dnevni red: 1. Poročilo predsedstva. 2. Potrditev zapisnika. 3. Spominška plošča Janeza Trdine; odkritje Dositjevega spomenika. 4. Gospodarska vprašanja. 5. Slučajnosti.

— Zveza slovenskih odveitkov. Redni občni zbor se vrši v nedeljo, dne 7. junija t. l. ob 10. uri popoldne v mestni posvetovalnici v Ljubljani, z običajnim dnevnim redom.

— Z mestnega magistrata. Zaradi snaženja uradnih prostorov bo

do jutri popjutrišnjem, to je dne 4. in 5. junija 1914, mestna blagajna, mestno knjigovodstvo in mestni gospodarski urad za promet s strankami zaprti.

— Iz odbora »Slovenske deželne gasilske zveze na Kranjskem«. Občni zbor zveze je preložen ob 7. junija na 28. junij t. l. in sicer na Vič, kjer praznuje ondotno gasilno društvo 40 letnico obstanka. Pričetek občnega zbora ob 10 uri popoldne v dnevnim redom, objavljenim v 1. številki letošnjega »Gasilca«. Odbor.

— Opozorjamo na razprodajo knjig po f. Vatroslavu Holzu, ki se vrši na njegovem stanovanju na Mar. Ter. cesti. Pokojnik je imel lepo knjižnico posebno starejših slov. knjig, saj je bil osebni prijatelj skoraj vseh naših literatov.

— Tatinska dekla. V neki hiši na Elizabetni cesti je te dni policija aretirala neko deklo, ki je ukradla pred kratkim svojemu gospodarju več raznih stvari v skupni vrednosti 139 kron. Policija je deklo izročila deželnemu sodišču.

— Umrli so v Ljubljani: Viktorija Pessiak, vdova sodnega svetnika, 80 let. — M. Bregar, dinarica, hiralca, 83 let. — Ivan Lebez, delavčev sin, 3 mesece.

— Diva v zadregi, krasna veseloigra v 3 delih, ki se bo predvajala od petka 5. pa do torka 8. junija v kinematografu »Ideal«, bode gotovo vsakogar razvedrila, kajti igra se s razposlajenim hamorjem in pikantno. Danes zadnji dan lepe drame »Ljubezenski spomini na drugoga«.

— Loterijske številke: 14, 64, 5, 74, 89.

Trst. Tržaška porota.

PROCES BIELKAR.

Trst, 2. junija.

ZASLIŠANJE PRIČ.

Rihard Marignoni.

49 let star tajnik poštne direkcije v Trstu izpove, kakšna je bila pošiljatev ob odkritju. Pravi, da ni bila po njegovi sodbi pisava na zavrtku Lindtnerjeva. — Ob 6½ zjutraj se navadno denarne vreče izroče uradniku. Na pošti »Trst 1« vreča ni bila odprta. — Nato pokaže predsednik Clarici obtoženo »svinec. Bjekar potrди, da je pečat pravi. Nato govori priča Marignoni: dokazuje, da imata v odselek, kjer se je nahajala vreča z denarjem, dostop le dva uradnika in eden sluga. Usodno noč pa je bil v uradu neki uslužbenec, ki je — po Marignonijevih besedah — za svoj posel prav neumen. (Zagovornikove opazke in smeh.) Marignoni popravi: prav vnet in ni dvoma, da bi se s pošiljateljv moglo kaj takega zgoditi na pošti »Trst 1«. — Kočevar ni mogel med vožnjo z vrečo tudi nič, ker ni imel niti pečata, niti drugih, za to potrebnih predmetov.

Marignoni sodi, da je mogel tatvino izvršiti edinole službujoči uradnik, ki je bil od 7 ure zvečer do 7¼ v uradu skoro sam. Ker je imel v rokah ves potreben material, mu ni tatvina delala nobenih težkoč. — Marignoni govori nato o 92.000 kronah in sodi, da je imel Bjekar napisni list (ki se je našel v pošiljki) izpopolnjen že tedaj. Ker pa med tem časom ni bilo prilike za masten znesek, se je lotil 127.800 K. Izključuje, da bi mogel tatvino izvršiti razum Bjekarja kdo drugi. Po njegovih presoji se je Bjekar polastil zneska v odsotnosti slug.

Bjekar ugovarja in dokazuje nasprotno, ter pravi, da ni bil poleg prisotnosti slug nikoli gotov, če se v urad ne vrne Lindtner, in se že zaradi tega ni mogel ničesar dotakniti.

Dr. Robba je proti Marignonijevim izjavam in protestira, da se toliko zida na njegove izpovedbe. Nato so pričeli ugovori med državnim pravnikom, braniteljem in pričo Marignonijem.

Zagovornik stavi priči še nekaj vprašani, na katera mu Bjekar točno odgovarja. Priča Marignoni ne zna pojasniti glede št. 83 prav ničesar. Ve, da je bilo usodnega dne odprtih 26 vreč, od katerih pa je nosila pečat »Trst 7« edinole znatna denarna pošiljatev iz ulice Stadion.

Določil se ogled poštnih uradov »Trst 1« in »Trst 1« ob petih popoldne, katerega se udeležijo sodniki in porotniki. Razprava je bila prekinjena ob pol treh popoldne.

Telovadišče za III. slov. vsesok. zlet.

Na prostorni senožeti tik za takozvanimi hišami »Kranjske hranil-

nice« se se danes ziblje visoka zelena trava. Danes ali jutri začno s košnjo in v nekaj dneh — v začetku prihodnjega tedna bodo tesarski mojstri začeli s svojim delom.

Stavba telovadišča bo ogromna: zavzemala bo ves prostor za državnim kolodvorom tja do hiš Kranjske hranilnice. Že včeraj smo poročali, da so stavbni mojstri prevzeli tesarska dela za 62.700 K. Ker pa pride k temu še dekoracija, planirane itd., bodo znašali samo stroški za telovadišče do 80.000 K.

Prostor za telovadišče je zelo srečno izbran, s prostora bo krasen razgled na gorensko stran, do triglavskega pogorja in na kamniške planine.

Dohodi k telovadišču sedaj še niso ugodni. Glavni dohod bo z Dunajske ceste; sedaj vodita na ta prostor »Samotna steza« in »Pot za Bežigradom«. Ta steza kmalu ne bo več samotna, ampak bo zelo oživljena in »pot za Bežigradom« bo kmalu postala — cesta. Od šišenske strani vodita na telovadišče dva prehoda čez železniški tir. Dohode bo treba po možnosti razširiti.

Telovadišče bo imelo prostora za 20.000 gledalcev in za 2600 telovadcev. Okoli telovadišča bo širok obod; tu bo nastal pravi bazar: prodajalne, gostilne, kavarne, restavracije, jedilnice itd. Po tistem ljubljanskem polju bo vladalo veselo glasno življenje.

Telovadišče bo baže okrašeno v narodnem slogu. Obdano bo od visokih mlajev, ki bodo zvezani z vencii. Naši slovenski mlaji s slovenskimi trobojnicami na vrhu bodo daleč na okoli oznanjevali, kje praznuje slovensko sokolstvo svoj veliki praznik.

V dalji beli vrhovi naših ponosnih gor, naokoli lepo zeleno ljubljansko polje, sredi vitkih mlajev in cvetočih vencov pa stavba sokolskega telovadišča, polna naroda in slovenskih gostov — to bo veličastna slika, ki nam jo bo nudil III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani.

Vlom v planinski koči.

Gornjigrad, 3. junija.

Brzojavno se nam poroča, da je bila oropana Kocbekova planinska kočica pod Ojstrico, ki je ena največjih koč nad Logarjevo dolino, in nemška planinska kočica na Korošici. Pred tatovi, lumpi in faloti sedaj niti planine ne bodo varne. Zločincev še niso izsledili.

Moderni tatovi.

O modernih tatovih. Amerika je v svojih posebnostih v vsakem oziru prva na svetu. Zato tudi ni prav nič čudnega, da so ameriški tatovi v svoji »stroki« veliko bolj napredni od svojih evropskih tovarišev. Ameriški tatovi — da ne bi ostali zadaj za ameriškim špekulantom in borzjanci — so ustanovili nekaj trust. Oficijelen nastop tega zanimivega društva je: »Trust novojških žepnih tatov«. Ta trust, o katerem priobčuje v ameriških listih sodnik Edward Swann obširno poročilo, ima nenavadno zavezo. Pri članih trusta velja geslo: Eden za vse in vsi za enega! — Novojški sodniki so že davno opazovali čuden pojav: popolnoma revalni žepni tatovi so lahko tekom več ur položili kavicje 8000 do 20.000 kron, da bi jih izpustili. Zahtevano kavicjo je položil takoj po aretaciji dotičnega žepnega tatu kakšen njegov »pravni« prijatelj, gotovo član trusta. In od tega časa se je delalo na korist aretirancu na vse kriplje, samo da ne bi bil obsojen, in če je bil vseeno obsojen, se je takoj vložila pri guvernerju prošnja za milost. To prošnjo je podpisalo več mož, ki so bili na najboljšem glasu. Po tem so sodniki spoznali, da deluje tukaj nekaka skrivna, toda trdna in solidarna organizacija. Sodnik Swann naveda naslednji dokaz o veljavnosti zgoraj omenjene organizacije. Pred kratkim je bil aretiran žepni tat Tomaž Mack. Bil je že pred tem velikokrat aretiran, toda vselej je bila zanj tekom dvanajstih ur položena kavicja. Trust deluje glavno v tem, da bi bil okradeni prisiljen svojo tožbo proti članu tatinskega trusta umakniti. Po pravnih ameriških razmerah lahko tat na ta način uide kazni. Za Tomaža Macka je bila poslana k okradenemu možu stara babica, ki je neprestano jokala in prosila, da bi okradeni Tomažu, ki je dober človek in ki še ni nikomur na svetu storil kaj žalega, milostno odpustil. Podoben trik je imel navadno dobre posledice. Okradeni se je usmilil tatu in mu je odpustil. Tožba se je umaknila, tat je bil prost. Ko je bil dotični Tomaž drugo not

Antona Javernika, Trst, ulica Farnetto 33 ?? Sprejemajo se tudi popravila.

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst. Podružnica: Nabrežina 99.

Jestvine, kolonijalno blago.

FR. MILLONIG - TRST

Piazza Caserma 5., blizu Narodnega doma.

Razpošiljanje po pošti.

aretiran, je prišla k okradenemu mlada, lepa žena z otrokom v naročju in se je predstavila za »nesrečno« ženo aretiranca in je prosila okradenega, naj se usmili »nesrečnega otroka« in naj očetu tega otroka odpusti. Okradeni mož je bil ginjen in je tatu odpustil, na kar je bil Tomaž Mack izpuščen iz zapor. To so zanimivi triki imenovanega društva žepnih tatov. Razume se, da se vsak tak trik vseeno ne posreči.

Gospodarstvo.

Neverjetno, ampak resnično.

Dan na dan se sliši pritožbe o naši gospodarski krizi, o propadanju naše industrije, o pomanjkanju dela itd. In navadno se jezimo na Srbijo, češ, da je ona to zakrivila. Za zgled povemo sledečo resnično zgodbo:

V Bitolju nameravajo napraviti električno centralo. Slovenski inženir v Bitolju se je obrnil na svojega znanca, zastopnika avstr. elektro-tehnične tvrdke v Ljubljani, s prošnjo, da naj mu pošlje cenike in seznane svoje tvrdke. Ljubljanski zastopnik je zbral vse važnejše seznane etc. ter poslal paket znanca inženirju v Bitolju. Čez štiri dni pa je prišel paket nazaj iz Zemuna s pripombo: »Nach Monastir derzeit unzulässig« (V Bitolju sedaj nedopuščen!) Iz paketa se je videlo, da so ga na pošti dobro pregledali in potem vrnili.

To je naravnost kriče slučaj, ki kaže, da naša avstrijska (ali ogrska) pošta ne pusti čez mejo niti ponudb naših tvrdk, da bi na Balkanu dobili odjemalce. Ker v tem oziru edino na Balkanu dobe naše tvrdke kaj zaslužka (Nemčija in Italija sta v tem daleč pred nami), se vidi iz tega, kako država škoduje sama svoji industriji, ako tako postopa. Zato propada industrija, za služka ni, denarja ni, dela primanjkuje itd.

Torej srbska pošta ni vrnila paketa avstr. tvrdke, ampak naša avstrijska pošta v Zemunu. Res čudna država, ki sama sebi nasprotuje. Kako pravi sv. pismo?

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

ČEŠKO-NEMŠKA SPRAVNA POGAJANJA. PARLAMENTA NE BO.

Dunaj, 3. junija. Jutri se vrše v zbornici projektirane češko-nemške konference, ki jih je sklical zbornični predsednik dr. Sylvester. Konferenc se udeležijo vse nemške stranke, od čeških strank se jih udeležijo samo mladočeli, agrarci in socialni demokrati. Vlada se spravnih pogajanj udeležiti, ne udeležiti se jih pa knez Thun.

Položaj se zelo skeptično presoja. Splošno se sodi, da pogajanja ne dosežejo nobenega uspeha, posebno kar se tiče omogočenja poletnega zasedanja parlamenta. Nasprotstva so takšna, da se ne more na noben način misliti, da bi prišlo do meritornih pogajanj.

Pod takšnimi okoliščinami seveda državni zbor ne bo sklican.

RAZVOJ KRIZE V SRBIJI.

Belgrad, 3. junija. Kralj je sprejel Pašičevo demisijo. Danes je poklical k sebi voditelje opozicije o poteku pogajanj se molči.

CAR GRE V RUMUNJO.

Petrograd, 3. junija. Listi poročajo, da Sazonov ne bo spremljal carja v Rumunijo.

IZ FRANCIE.

Pariz, 3. junija. Prezident je danes konferiral z Vivianjem in Delcotejem. Kako bo prihodnja vlada sestavljena še ni določeno.

ALBANSKE SKRBI.

Dunaj, 3. junija. »W. allg. Zig.« poroča, da se pogajanja glede mednarodne intervencije v Albaniji nadaljujejo. Anglija — kakor pravi list — ni nič nenaklonjena ugoditi želji »Al-

banije». Le Nemčija odklanja odločno takšno akcijo.

BARBARSTVO ANGLEŠKIH SUFRAŽETK.

London, 3. junija. Sufražetke postajajo že naravnost barbarske. Ena najlepših in najstarejših cerkva je bila cerkev pri Henleu. Sufražetke so jo zažgale, rešitev je bila nemogoča. V bližini so našli lepak z napisom: »Kot odgovor za vladno ravnanje, ki muči (i) ženske.«

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisanim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Mesečna soba, 2 lepi sobi z balkonom in prostim vzhodom se v Sodni ulici št. 6. I. nadstropje, takoj odda. 470—x

Proda se možko kolo. Vpraša se Florijanska ulica 19.

Potrtega srca naznanjamo da je včeraj ob 4. uri popoldne, previdena s svetimi za kramenti, preminula v 17. letu svoje starosti naša preljuba hčerka

Frančiška Pravst.

Pogreb se vrši v petek, dne 5. junija t. l. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Vodovodna cesta št. 170 na pokopališče k Sv. Križu.

LJUBLJANA, 4. junija 1914.

Fran Pravst, Mar. Pravst, oče, mati.

Izvežbana blagajničarka

išče primerne službe v Ljubljani. — Cenjena vprašanja pod »Vestna« na pošto ležeče Ljubljana.

Edina primorska tovarna dvokoles »Tribuna« Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrijonov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2-4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

BLUZE

M. Kristoflič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Nepekosljiva v otroških oblekah

in rojstni opravi

Pri nakupu obuval ni treba iskati trgovin s kričečo reklamo. Pri meni dobite isto ravno tako poceni pa vsekakor boljše, za kar jamči moj strokovni poklic.

Popravila čevljev, četudi niso bila kupljena pri meni, izvršujem vestno in poceni.

MARTIN KRALJ, čevljarški mojster, Wolfova ulica št. 12 v Ljubljani.

FR. P. ZAJEC

izprašani optik

Zalagatelj c. in kr. armade, vojne mornarice, domobranec itd.

Ljubljana, Stari trg 9.

V tej stroki najzanesljivejša tvrdka.

Edno pri meni na razpolago zelo podučljivi prvi slovenski optični ceniki, dobi ga vsakdo zastonj.

Specialist za očala in ščipalnice.

Toplomere, barometre, daljnogleda itd.

Z električnim obratom moderno urejena delavnica.

Za prvovrstno optiko se jamči.

Pozor!

35.000 parov čevljev.

4 pare čevljev K 9.—

Radi nakupa večje množine čevljev najnovejše oblike, razpošilja spodaj podpisana tvrdka 2 para moških in 2 para ženskih čevljev na zadrgo črnih ali rjavih, z močno zbitimi podplati, usnje elegantno. Velikost v cm ali številka. Vsi 4 pari samo K 9.— po povzetju.

Schuhfabrik, Krakau,

Postfach 15/84.

Pri neugajajočem zamenjava dovoljena, tudi denar nazaj.

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo od 22. maja do 29. maja.

	Cene v kronah	
	od	do
1 kg govej. mesa I. vrste	1.60	1.80
1 kg govej. mesa II. vrste	1.40	1.60
1 kg govej. mesa III. vrste	1.20	1.40
1 kg telečjega mesa	1.80	2.00
1 kg prašičj. mesa (sveže)	1.60	2.40
1 kg prašičj. mesa (prek.)	1.90	2.20
1 kg koštrunovega mesa	1.40	1.50
1 kg masla	2.60	—
1 kg masla surovega	2.60	—
1 kg masti prašičje	1.80	2.00
1 kg slanine špeha (sveže)	1.52	1.80
1 kg slanine prekajene	1.90	2.00
1 kg sala	1.76	1.94
1 kg čajnega masla	3.60	—
1 kg margariskega masla	2.00	—
1 jajce	0.06	—
1 liter mleka	0.20	—
1 posnetega	0.08	—
1 svetane sladke	1.00	—
1 kg kisla	1.40	—
1 kg medu	1.20	—
1 piščanec	1.20	—
1 golob	0.40	—
1 raca	2.00	—
1 gos	—	—
1 puran	—	—
100 kg pšenične moke št. 0	43.60	—
100 kg pšenične moke št. 1	43.20	—
100 kg pšenične moke št. 2	42.60	—
100 kg pšenične moke št. 3	41.80	—
100 kg pšenične moke št. 4	40.20	—
100 kg pšenične moke št. 5	39.00	—
100 kg pšenične moke št. 6	37.00	—
100 kg pšenične moke št. 7	32.00	—
100 kg pšenične moke št. 8	14.80	—
100 kg koruzne moke	24.20	—
100 kg ajd. moke I. vrste	56.00	—
100 kg ajd. moke II. vrste	54.00	—
100 kg ržene moke	—	—
1 kg fižola	34.00	—
1 kg graha	20.00	—
1 kg ječe	32.00	—
1 kg kaše	28.00	—
1 kg ričeta	20.00	—
100 kg pšenice	26.00	27.00
100 kg rži	19.50	20.50
100 kg ječmena	17.00	18.00
100 kg ovsu	18.00	19.00
100 kg ajde	26.00	27.00
100 kg prosa belega	24.00	26.00
100 kg prosa navadnega	18.00	20.00
100 kg koruze	17.00	18.00
100 kg krompirja	5.00	5.50
100 kg činkantina	20.00	21.00
100 kg sena	7.00	8.00
100 kg slame	6.00	7.00
100 kg stelje	3.00	—
100 kg detelje	—	—
Cena trdemu lesu za m ³	11.00	12.00
Cena mehkeemu lesu za m ³	7.00	8.00
Prašiči na klavnici	1.10	1.30

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Pozor gostilničarji in konsumenti!

Zajamčeno pristni štajerski

jabolčnik in hruškovec

poraben za rezanje vina iz najbolj znane Stainerske okolice, krepljen in močan, razpošilja proti povzetju od 100 l naprej

G. MITTERBERGER, poštni predal II. v Wetzelndorf pri Gradcu, žel. postaja Gradec.

Cene: prima jabolčnik 100 lit. od K 20 do K 22, prima hruškovec močan „ „ od „ 17 do „ 20.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelk v prvem nadstropju.

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode	od K 8.—	12.—	15.—	naprej
Cele obleke za dečke	„ 4.—	6.—	8.—	„
Cele obleke za otroke	„ 2.—	3.—	4.—	„
Pelerine za gospode	„ 7.—	8.—	9.—	„
Športne raglane	„ 12.—	14.—	16.—	„
Klobuke	„ 1.—	1.50	2.—	„
Kostume za dame	„ 9.—	12.—	15.—	„
Damske sako in paletot	„ 6.—	8.—	10.—	„
Krila spodnja in gornja	„ 2.—	3.—	4.—	„
Hišne halje za dame	„ 3.90	4.90	5.90	„
Slamnike	„ 50.	1.—	1.50	„
Pristni panama	„ 6.—	—	—	„

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domače delo, prodaja po jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10. priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela, vrtno, stopniščno in balkonске ograje, rastlinjake, i. t. d., ter vsa popravila.

SANATORIUM EMONA

ZA NOTRANJE IN ZGORNJE BOLEZNI

LJUBLJANA - KOMENSKA ULICA 4

REP. ZDRAVNIŠTVA DR. FR. DERGANC

Za nakup oljnatih in suhih barv, lakov, firnežev in vse v to stroko spadajočih predmetov se priporoča tvornica barv

— Premierl & Jančar —

Dunajska cesta št. 20. Ljubljana Kolodvorska ulica št. 18.

Pristne emajlne barve, karbolinej. mavce itd. Na drobno in debelo.

Na drobno in debelo.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.